

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De beelzebub ca. Ixij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

filium suū. Qui redargue⁹ est a dñō. qz non credebat eū posse sanare nisi corpali pñtia et tacu. Et ideo dū instaret ille: ait ei, Vlade filius tuus vñuit, et sic absens pbo sanauit eū. Descēdē: qz pater cū cognovisset filii sanatū in hora verbū dñci: credidit ipse z dom⁹ ei tota. Creditur iste fuisse iudeus: qz dixit ei dñs. H̄si signa et pdigia videritis nō credatis. Iudei em̄ signa querūt.

De cōuiuto leui. Capl. LXX.

L fecit ei leui cō

e uiūtū in domo sua. Et discumbe bāt cū eo publicani qz fluerat socij leui, quē cū argueret pharisei qz cū talib⁹ edebat ait. Nō veni vocare iustos sed peccatores ad pñiam. Excusauitqz discipulos de eo qz nō ieiunabāt. Tū qz rudes erat nec diffici lla sustineret, cum qz corporaliter cū eis erat qz cū auferet ab eis plurimum ieiunaret. Ex h̄ qz daz dicit qz ablato chio i ascensione: ieiuna uerūt discipuli vñqz ad missiōnē spūscitū. Et ob h̄ ieiunant ab ascensione vñqz in pētecostē. Hec etiā tūc celebrans nuptias qzī lā inchoantes tres hebdomadas an festū sc̄i ioann̄i. Sz non est autentici, nec in actib⁹ apolo rū legit tunc de ieiunio eoꝝ, sed de orōne m̄. Querentib⁹ aut phariseis signū de celo ne gauit eis tāqz indignis, qz detiores erant niniustis z regina austri qz nec legē dei nec p̄phetas habuerāt. Et nota qz in antiquiorib⁹ codicib⁹ innuita legī.

De filia archisynagogi et emorrossa.

Capl. LXI.

L ecce princeps

e synagoge iast⁹ adorauit eū dices.

Filia mea
mō defuncta ē. l. mor
ti prima vi marc⁹ et
lucas dicit. Veni po
ne manum sup eaz et
vñuet. Et dñz iher: mu
ller emorrossa ab an
nis. xij. retro veniens
tetigit simbrilā vesti
menti ei⁹ et sanata est.
Ambrosius in sermo
ne de saluatorē dicit
hanc fuisse martham.
Enumerans enim be

In ecclesiastica h̄s
istoria legī qz qdam
fecit statuā ereā i ho
nore saluator⁹, + z p⁹
statuā marthyb⁹ sa
nata ē. z qdā herba
nascebat ibi: qz qñqz
cresebat ita qz tāge
bat simbrilā vestimē
ti, z erat rāte fortitu
dinis qz qñqz sume
ret ex ea ab om̄i lan
guore sanabāt.

neficia ch̄i circa gen⁹ humanū: post alqz p̄
missa subdit. Dū languidū sanguinis flui
siccari martha, dū demones expellit de mo
ria, dū corp⁹ rediuīt spūs calore p̄stringi
lazaro. Venies aut̄ i domū iacri induit om̄i
secū petri iacobū z ioanne fratrem eius qui
quali secretarij eius erant, z patrē z matrem
puelle. Et eicis irridēntib⁹ cum, qz dicebat
puella dormit, cenens manū puelle ait, La
bita cumi, qd̄ sonat

puella tib⁹ dico sur. Quidā dicit hoc fu
ge, Tamen tibi dico cū ee in medio biem
nō est de interpretatio salem sub regia salo
ne in illi dari mā monis,
ducare. Hoc em̄ ēve
rū experimentū vere resurrectiōis. Magis
mortuos suscitāt qbusdā characterib⁹ alliga
t̄. Sb vtraqz ascella z loq̄ eos z icedere facit
sed comedere nequaqz possunt.

Deduob⁹ ecclis z de surdo z muto,

Capl. LXII.

L trāseunte

e ti sunt cū duo ceci clamates, Fil
david miserere nostri. Cūgrem
set domū, i. ad domū suā nazareth: tetigis
culos eoz z apti sunt. Cūqz dicenset eis, U
dete neqz sciat, tñ diffamauerāt eū i tora
ra illa. Egressis illis obtulerūt ei mutu de
moniū hñitem, z electo demone locū ēmu
tus. In greco tñ meli⁹ sonat surdū qz mutu

De beelzebub

Capl. LXIII.

L inqz laudaret

e eu turba: pharisei dicebat In be
elzebub p̄ncipe demonior̄ electi
demōes. A belo p̄mo noīc idoli: variegates
fm idiomata lingue sue cognoscabant idola
sua. Babylonī⁹ dicit bel, moabita beel, pale
stini baal. Qñqz aliqd supaddebat, vt beel
phegoraz, de⁹ tentiginis, qz est priapus. Qñqz
baalim qz ē de⁹ sidonior̄, et sonat vir mensa
robur meū z caput. Beelzebub tñ nullido
li nomē erat, sz in deli irrīsorie vicinū sibi ido
lum acharonitaz sic vocabat. Et sonat vt
muscaz: ob sorores immolatiū sanguis que
sequuntur musca. Nec est final' līra d, vel l, vel
v, sed b. Quibus ait iesus. Fili⁹ aut̄ restitut⁹
eūcūt, q, d, si in fili⁹ vñis hāc expulsione d
datis: cur nō i me idē facit. Erāt ei d̄ iudeis
exorciste qz p̄ exorcismos salomōis demōis

Euangelica

ejiebat marime si radit enusdā herbe pos
nere in narib⁹ obfessi. Aut em⁹ ioseph⁹ se vi
disse quendā exorcistā captū et adductū ad
respastanū dñi obfideret bserusalē, q̄ annulū
sub cuius gēma radix erat; posuit in narib⁹
cuiusdā obfessi, et adlurauit demonē; et eges
sus est demō. Ut aut p̄baret electū demonē
posuit peluūm aq̄ plenā in medio et adiuas
uit demonē ut subuerteret peluūm et subuer
tit eā. Q̄ aut in arulis quidā includuit spiri
tuz immundū; p̄ quē imperat alij demoni
bus nō credit esse salomonis inuentū. De ci
priano magno martyre dicit augustin⁹ q̄ in
p̄cide qdā eburnea dñi adhuc magus esset
tres habebat demones inclusos p̄ q̄s qd̄ vo
lebat opabat, emitēdo illos ad qd̄ volebat
et postea redibat. Sed puellā cui⁹ amore te
nebānūq̄ potuit ad ducere, q̄ illis sp signa
culū crucis oposuit. Quo p̄cepto: ciprian⁹
ad fidē cōvertius est, et postea martyr factus
cum iusta virgine.

De maria magdalena.

Caplm. LXXXI.

Ec quidaz dicūt

b dñm vocatū i nazareth a quodaz
phariseo i domū suā, et ibi magda
lene dimissa p̄ctā: q̄ et secura est en⁹ pl̄res dī
cū i berthanta factū:
s̄ neḡ loc⁹ nec p̄pus Magdalū opp̄dūz
q̄ factū ē ex euāgeliō est, h̄miliatio a tybe
certificari p̄t ria de, q̄ prius chenne
reth dicta est.

De ministerio marthe.

Caplm. LXXV

Sicutum est autē

f dñ ascēderet i iudeā iesus in qd̄
dā castellū intravit; et martha ex
cepit illū i domū suā et mīstrabat ei. Sessio
aut sororis illi⁹ audīcīs dñm pl̄ata ē a dñō
mīsterio marthe: nō q̄ maloris mīrti s̄ q̄
nō auferet ab ea,

De questione iōannī.

Caplm. LXXVI.

Damnes autē

i cū audīsset in vinculis opa ch̄i
misit ad en⁹ duos dī discipul⁹ sus
la dīcēs Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expecta
m⁹ Nō dubitabat iōannē q̄ dīcērat ecce ag-

nus dī, ecce qui tollit p̄ctā mīdi. S; cū ad
huc discipul⁹ ei⁹ dubitarēt, misit eos ad felsū
q̄ dī Ite ad eū et ab ip̄o q̄rite, vtrū sp̄e sit ch̄i
st⁹: an adhuc venturus sit. Tū gregor⁹ sup
zechielē videtur velle q̄ iōannes nō cōlebat
vtrū p̄ se v̄l p̄ alij sp̄olaret iſernū. q̄ dī. Pro
pe ē vt descendā ad pp̄lin mēcū. Quia ḡ te nū
cīau superis, vis vt inferis te nūcīem. Je
sus aut amouit dubitationē eoz; ostendēdo
certa signa susaduent⁹. Illis aut abeuntib⁹
pmendant iōannem turbis dīcēs. Int̄ na
tos mulierū nō surrexit maior iōanne b̄ apti
sta, et est hic mulier nō solū sexus nomē; s̄ et
nomen fracture. Vtrū autē sanctior eo post
alijs fuerit v̄l futur⁹ sit: indiscutib⁹ ē. Nec
ob hāc laudē credendū est hereticis qui dīx
rūt iōanne ē angelū humanatū, q̄r etiā dñs
p̄dixerat d̄ e oī fuisse dictuz. Ecce ego mitto
angelū meū r̄c. Addidic̄z dñs q̄ oīs let et
pp̄hete v̄lq̄ ad iōanne pp̄hetauerit. Ubi in
telligendū est ex maxima p̄te, q̄r post pp̄hes
tauit agab̄, et q̄tuor filie ph̄ilippi. Tunc ex
pp̄braui ciuitatib⁹ galilee in quib⁹ plurimas
fecerat virtutes, et p̄posuit illis vtrū et sydos
nem. Redēmtes aut quidā ap̄loz ad eū: nū
ciabat ei q̄ docuerat et fecerat. Et dūrit eos
in desertū locū vt requiecerēt pusillū, nec ei
edēndi spacū habebat p̄ turbis.

De septuaginta duob⁹ discipulis

Caplm. LXXVII.

Ost hec designa

p uir dñs et alios, lxxij, discipulos, et
mittebat eos bīnos an faciē suaz
Reuersi sunt aut et hi cum gaudio dicentes
Dñe etiā demonia subiūcūnt nobis. Exul
tauit ergo iesus et dīxit. Lōficeor tibi dñe pa
ter celi et terre, quia abscondisti hec a sapien
tibus et prudentib⁹ et reuelasti ea paruulis et
nemo nouit patrem

nisi filius: neq̄ filiuz
nisi pater. Erubescat
eunomius dicens se
plēnam habere norū
ciā de p̄te et filio, nec
excludit vtrūq̄z cō
nexio. Ob h̄c en⁹ arri
us sp̄m creaturā esse
putavit, et nō equa
lem illis, q̄r non scie
bat quicquid illi,

In corōnē ecclesiāp
sunt, xij, maiores tur
res, quasi, xij, apli et
duodecim minores,
quasi, xij, pp̄hete, et
lxij, cādelabra, p̄ his
discipulis designans
dis et angelī quasi cu
stodes ecclēsie intel
liguntur,

D